

Újtelepi Zarándok

A Közép-Európai Fatima Szentély Zarándok Körének
negyedévente megjelenő kiadványa

2007 Ősz

Számot adni reményünkről

A hozzánk látogató hívek már jól tudják, hogy templomunk minden búcsúnapra meghív egy ünnepi szónokot, akit tisztelettel felkér, hogy vezesse a mise előtti rózsafüzér imádságot, tartsa meg az ünnepi szentmisét, és körmenetet. Aki zarándokújságunkat olvassa azt is tudja, hogy ezen alkalmak előtt egy-egy rövid beszélgetésben bemutatjuk, templomunkról kérdezzük a szónokot, megkérjük, hogy bátorítsa templomunk hűséges és új látogatóit egyaránt, nyilatkozzon számunkra, keresztények számára fontos kérdésekben. Ezen beszélgetés alkalmából kerestem föl Esztergomban Paskai László bíboros urat.

-Bíboros úr végigkísérte a templom építésének legfontosabb állomásait: jelen volt az alapkövetésnél, felszentelte az altemplomot, majd a templomszentelést és az első bérmálást is Ön végezte. Milyen benyomásokat gyűjtött a templomról, a közösségről?

-Valóban ismerem a templom kialakulásának történetét. Szép az épület is, de nagyobb örömmel látom az ott összegyűlt buzgó hívőket, és azt, hogy közösség látszik kialakulni belőlük.

-Az 1990-ben Fatimában tartott július 15-i szentmisén azt mondta, hogy nekünk keresztényeknek személyesen kell tanúságot tennünk Krisztusról. A budapesti Városmisszióknak is ez a feladata. Ezzel küzd, ezen fáradozik az egyház: egy kétezer éve azonos üzenetet megértetni, egy folyamatosan változó világban.

-A világ valóban változik. De ne felejtsük, hogy megmaradó alap törvényei vannak: az igazmondás, a hűség, a jóakarát mindig ugyanazt jelentik. Az ember természete is ugyanaz: egy személy, aki szabad akaratú rendelkezik és etikai

magatartást tanúsít. Jézus Krisztus, aki élt, szenvedett és föltámadott értünk, szintén ugyanaz. A keresztény ember magatartása, hogy a krisztusi igazságokat a konkrét emberi életre alkalmazza. A szeretet, amellyel cselekszünk, ugyanaz, a szeretet konkrét cselekedetei azonban változók lehetnek.

-Egy olyan világban, ahol mindenért keményen meg kell küzdeni – pénzért, állásért, megbecsülésért – fel fog tűnni a keresztények tanúságtétele?

-A keresztény tanúságtételből soha nem hagyható ki a természetfölötti. Vegyük az imádságot, például a rózsafüzért. Az ima nem úgy működik, hogy adok valamit és cserébe várok valamit Istentől, az a mágia. Az imádság konkrét hatását nem érzem, hanem benne Isten elé terjesztem kérésemet, és Istenre bízom azt. Ugyanez igaz a cselekedetekben történő tanúságtételekre, ennek hatását sem tudom lemérni, mert az a Gondviseléstől függ. Azt is hozzátenném még a tanúságtétel témaköréhez, hogy nem azért kell tanúságot tenni, hogy rám figyeljenek, hanem Krisztusnak

megfelelve kell élnem, éppen az evangéliumnak kívánja ezt meg tőlem. Péter apostol levele idéződik erről eszembe, amely világosan beszél erről: „Urunkat, Krisztust szentül tiszteljétek szívetekben, legyetek mindig készen rá, hogy mindenkinek megfeleljétek, aki csak kérdezi, mi az alapja reményeteknek. De ezt szelíden, tisztelettel tanúsítva és jó lelkiismerettel tegyétek. (1Pét, 3,15-16)”

-Említette a rózsafüzért. Miért lehet aktuális, vonzó az imádságnak ez a formája?

-A Szűzanya ennek imádkozására bízott Fatimában, a XX. század elején. Érdemes lenne igazán megtanulni ezt az imát, hogy ne monoton beszéd legyen mindössze, hanem igazi szemlélődő ima, hiszen ilyenkor Mária az üdv történet eseményeinek fényében szemléljük. Az Üdvözlégyek ismétlődő szövege olyan, mint amikor refrénetet éneklünk, ahogy a dal egy erős belső hangulat kifejeződésévé előtör belőlünk. Az ismétlések ennek a fontos belső történés-

folyt. 3. oldalon

A magyar Fatima küldetése

Ha azt mondom: hogy főépítészként részt vett az Esztergomi Régi Szeminárium felújítási munkáinak vezetésében és a megvalósítás befejezésében, akkor nem sokan tudják majd megmondani, kiről van szó. Ha így folytatom: az Esztergom-Budapesti Főegyházmegeye építészeként annak örül a leginkább, hogy munkája során sokszor segítségére lehet fiatalabb és idős plébános atyáknak felújításkor, tatarozáskor, egyezőval segíthet, - akkor lehet, hogy néhány embernek ismerős lesz a stílus. Ha hozzáteszem még azt is, hogy nemcsak soroksári születésű, de munkájával mindennap találkozhatunk, sőt zarándokaink is minden alkalommal megcsodálják, akkor talán már sokan kitalálják: Marosi Gáborral, templomunk tervezőjével készítettem interjút. Ehhez az apropót nemcsak az adta, hogy a felsorolt tényeken kívül közösségünk tagjai nem sokat tudnak róla, hanem az is, hogy templomunk építése befejeződött, sőt új munkába is kezdünk, plébániát építünk. Mielőtt nekirugaszkodnánk az előttünk álló feladatnak, itt az alkalom, hogy felelevenítsük céljainkat, küldetésünket. Ehhez nem is találhatnánk jobb kalauzt nála. Amikor megkértem, hogy meséljen magáról, a templom terveinek születéséről, és üzenetéről, föl akart készülni előre a kérdéseimre. Nem is válaszokat kaptam, inkább egy vallomást, amit jobbnak láttam így, egészében közzé tenni. „Olyan családban nevelkedtem, ahol az anyatejjel szívtuk magunkba a keresztény erkölcsöt: nemcsak szüleim, de nagyszüleim és a rokonságunk tagjai is gyakorló katolikusok voltak. Akkoriban klerikálisnak bélyegezték ezeket az embereket, emiatt sok hátrány

ért bennünket, elég szegények voltunk. Mégis nagyszerű életet éltünk: apám fiatal korában cserkésztsízt volt, horgásztunk, kirándultunk, kertészkedtünk; egyezőval foglalkozott velünk. Együtt jártunk templomba is. Meghatározó volt, hogy a piaristákhoz jártam iskolába, ez volt a neveltetésem csúcspontja. Viszont ezzel a háttérrel nem jutottam be egyetlen felsőoktatási intézménybe se. Ezért dolgozni kezdtem, majd jött a katonaság, végül esti tagozaton építészetet kezdtem tanulni. Hajóskapitány, biológus, agrármérnök is akartam lenni, végül az építész hivatást választottam.

Gyorsan kiderült, hogy van érzésem hozzá, ezért komolyan vettem és igyekeztem, nehogy elherdáljam a kapott talentumokat. A tanulmányaim elvégzése után egy építőipari cégnél helyezkedtem el, ahol kivitelezési munkákat folytattam és mellette tervezéssel is foglalkoztam. A nyolcvanas évektől kezdtem egyházi megbízásokat kapni. Akkoriban ezeknek minden részletét egyeztetni, majd engedélyeztetni kellett az Állami Egyházügyi Hivatallal, nem mentegetőzősképpen mondom, de csak rendkívül puritán terveket engedélyeztek. Ennek ellenére első megbízásom, egy evangélikus imaház mindenkinek nagyon tetszett, sorra újabb ajánlatokkal kerestek meg. A debercsényi Szent Erzsébet, a felsőpetényi Munkás Szent József, az érdi Kármelhegyi Boldogasszony templomok, valamint a pesterzsébeti baptista imaház, de különösen a martfői Szent Tamás templom azok a munkáim, amelyeket jó szívvel felvállalok. Mondhatnám azt is, büszke vagyok rájuk. Hiszen a templomépítészet középkori megfogalmazás szerint az “építészet királynéja”. Vallom,

„...a Szűzanyával való kapcsolat (...) átformálja az embereket, engem is megváltoztatott, (...) azóta mindennap elmondom a rózsafüzért”

hogy csak hívő, gyakorló keresztény ember tud katolikus templomot tervezni, éppen azért mert ezek szakrális épületek. A tervek imádsággal és a Szentlélek segítségével születnek, mégpedig akkor, ha az ember el tudja fogadni, hogy ő csak eszköz. Számomra csodálatos érzés, hogy aki elkezdtem az első vonalat meghúzni a tervben, amikor felépül a templom, be fogok menni, és ugyanúgy térdet hajtok és imádkozom mint a többi hívő mert tudom, hogy ott Isten van jelen. Istennek lakóhelyet készíteni – ennél nagyobb öröme az építésznek nem lehet. Ezért nem is törekedtem sohasem különösebb földi elismerésekre, kijűntetésekre.

Érdekes, és így visszagondolva jűtött eszembe, hogy mind-egyik templom terveinek születése egy-egy zarándok utazáshoz kapcsolódott. A fatimai Szűzanya tiszteletére emelt templom vázlattevei egy fatimai út élményeihez köthetők Úgy gondolom, ekkor értettem meg igazán a fatimai üzenetet. Ez talán furcsán hangzik egy magát gyakorló kereszténynek valló ember szájából, mégis azt kell mondanom, hogy a Szűzanyával

való kapcsolathoz igazán fel kell nőnünk. Átformálja az embereket, engem is megváltoztatott. A fatimai utazás következménye ez a Máriás lelkület: akkor megfogadtam és azóta mindennap elmondom a rózsafüzért, legalább ennyit megteszek, hiszen többek között ez is kérte a Szűzanya. Már a családom is ráérzett erre, és átvették tőlem.

A legfontosabb szempont a tervezésben ezért az volt, hogy a templom minél inkább kifejezze a fatimai üzenetet. Mária, harmadik évezredünk reménycsilaga, mint figyelmeztető jelet, Őt kell felmutatni a világnak. Maga a templom egy három dimenzióban elképzelt Szűzanya-kép, pontosabban egy épületbe formált Fatimai Szűzanya szobor. Mária egyik legfontosabb attribútuma számomra a kék palást, ebben fejeződik ki leginkább az anyasága. A leomló palástja beborítja a tornyot és a templom épületét. Mint a köpenyes Mária a korábbi századok művészetében, az Istenanya maga köré gyűjti -palástja redői alá- a hozzá menekülőket, de az egész egyház vándorait. Az a bibliai történet idéződik föl egyrészt bennem, amikor a megkínzott Krisztus a kereszten függve

- mintegy végakaratként - Máriára bízta Jánost a kedves tanítványt "Asszony, íme a te fiad". Ez csodálatos végrendelet volt. Az Istenanya ember Anyja lett! Jánosban minden ember az Ő fia lett, a Szentlélekben Mária mindenkit egyedülálló gondoskodással vesz körül. Ő adja az élet teljességét, ami az örökkévalóságba vezet. A fatimai üzenet összhangban van az evangéliummal, erre az összhangra II. János Pál pápa Fatimában mondott homíliája hívta fel a figyelmemet: amikor Mária azt kéri, tartsatok bűnbánatot, imádkozzatok a bűnösökért, akkor ugyanazt kéri, amire Jézus, és előhírnöke, Keresztelő Szent János is biztatott. A megváltás műve befejeződött, azonban a Szűzanya még mindig igyekszik minél több embert, a reá bízott emberiséget megmenteni az örök életnek. Az ő óvó szeretetén keresztül végső soron Isten szeretetét tapasztalhatjuk meg. Törekedtem rá, hogy a templom látványa hívogató legyen, és a külső látvány értelmét rögtön megtalálja a látogató amikor a templomba betér. A fölénk boruló palást segít azonosulni ezzel az üzenettel. Mindezzel mi volt a célom? Ez a kérdés szorosan összefügg azzal

a témakörrel, amit a mai kereszténység legnagyobb kihívásának tartok. Ha körülnézünk, nem túl sok biztató jelet látunk, inkább hitehagyott embereket, erkölcsileg szétesett társadalmat. De talán már egyáltalán nem is léteznék, ha Mária nem segít annyiszor a történelem folyamán. A huszadik század elején Máriától kapott fatimai jelzésekben az is benne van, hogy nemzetek fognak eltűnni. Eltűnhettünk volna mi is. Hogy mégsem így történt, az első szent királyunk legjobb döntésének köszönhető, akkor lettünk Mária országa. Még mindig itt vagyunk. A fatimai üzenet temploma felépült – én, aki az elejétől követhetem történetét, elmondhatom, hogy nem mindig volt egyszerű hinni abban, hogy így lesz. Most azonban lehetősége van, hogy küldetését betöltsse és országunk újra kereszténnyé válásának mérföldköve legyen. Ma is érvényes, amit már a tanulmánytervben megfogalmaztam a templomról: »legyen a fatimai Szűzanya oltalmazó szeretetének és gondviselő Istenünk elmélyültebb imádásának szent helye, a megtérésé, az engesztelésé.«

Sz. Horváth Edina

folyt. az első oldalról

nek az elmélyítését szolgálják.
-1990-ben a magyarországi hitoktatás ügyét ajánlotta a fatimai Szűzanya pártfogásába. Mit kérne most Magyarok Nagyasszonyától?
-Először is újra és nyomatékosan az egész ország lelki ügyét Máriára bízom. Kérném tőle a hit megerősítését, mert szomorúan látom hitünk gyöngülését. Kérném azt is, hogy a komoly megélhetési gondokkal küszködők ne fűggenek annyira hivataloktól, szervezetektől. Végül azt kérném, hogy legyen a híveknek lelki erejük, hogy keresztény módon tudják a nehéz helyzeteket fogadni, és keresztényként

törekedjenek azok megoldására.
-Többször is járt Fatimában. Volt-e olyan történet, ami később emblematikussá vált az Ön számára, és amelyet szívesen megosztana olvasóinkkal?
-Egy alkalommal, amikor magánúton jártam Fatimában, egy este üldögéltem egy dohányzóasztalnál, és fölé hajolva nézegettem a kiterített térképeket: másnapi kirándulásom útvonalát terveztem. Fölálltam egy pillanatra és kimentem a szobából, a csattanásra és sötétségre fordultam vissza. Az asztal fölött lévő súlyos fémcillár lezuhant, szilánkjaival beborította az asztalt és azt a helyet, ahol ültem.

Ha akkor nem állok föl, nem éltem volna túl. Azt jelenti számomra ez a történet, hogy a Boldogságos Szűz közbenjárásában mindig bízhatok.
-Mária a történelem folyamán sokszor segítette a magyarokat. Miben fedezhetjük föl manapság segítségét?
-Sokszor látjuk sötéten korunkat. Még a tömegtájékoztató eszközökben is csak a negatívumokat vesszük észre. Pedig a remény jeleit is meg lehet és kell látni. Például vannak buzgó családok és kis közösségek, akik találkoznak, biztatják egymást, krisztusi módon élnek. Ezek jelentik a jövő zálogát.

Sz. Horváth Edina

Kedves Mária tisztelő testvérünk!

Idén októberben is szeretettel hívunk mindenkit templomunk búcsújára, ami egyben a templom felszentelésének is ötödik évfordulója.

Idén különösen is készülünk a búcsúra,

hiszen most van a **Fatimai jelenés 90. évfordulója**. Ebből az alkalomból közös imára kerül sor egyidejűleg három helyszínen: Fatimában, Szentpéterváron (hiszen Mária egyik kérése Oroszország felajánlása volt) és nálunk a Fatimai Szűzanya templomban.

Hagyományainktól eltérően most a napján tartjuk a búcsút október 13-án szombaton, de vasárnap is megtartjuk a déli zarándokmisét a rózsafüzérrel, tehát kétnapos rendezvényre készülünk.

Vendégünk szombaton:

Dr. Paskai László Bíboros,

aki templomunkat 2002 októberében felszentelte!

Szeretettel várjuk az Újtelepi Zarándokkör tagjait és minden Mária tisztelő testvérünket!

Program:

Szombat (október 13)

9.00 orgonamuzsika

10.00 Mária énekek

11.00 Ünnepestes Rózsafüzér

12.00 Ünnepesti Szentmise

főcelebráns és szónok Dr. Paskai László Bíboros

A Szentmise után körmenet a

Szűzanya feldíszített szobrával.

Vasárnap (október 14)

9.30 Szentmise (plébánia családjainak miséje)

12.00 óra Zarándokok Szentmiséje

13.00 Ünnepestes Rózsafüzér

A búcsú napján Fatimából érkező kegytárgyak (szobrok) és könyvek vásárolhatók. Templomunk megközelítése: 3-as metró Határ úti állomásától a 123-as busszal a végállomásig.

Autóval: az M5-ös autópályáról a 13-as kilométernél (Tesco) Soroksár felé.

Cím: Budapest 1237 Szent László utca 149. (tel: 06-30-266-3587)

Zarándokházunk építése idén megkezdődött, erre gyűjtünk adományokat. Templomunk urnatemetője a nyáron végleges formájában elkészült, aki itt vált urnahelyet, segíti az építkezést.